

че той не би го направилъ. Азъ мисля, че ще бжде несправедливо, ако искаме да глѣдаме въ лицето на свидѣтелитѣ непрѣменно свѣтии и да правимъ заключение, че единъ пжтъ тѣ направили погрѣшка, то не сж способни за свидѣтелски показания. Азъ не мисля, че такъва идеална моралностъ може да се иска не само отъ Митаковъ, но и отъ всичкитѣ обикновенни смъртни. Прѣди да се произнесемъ за достовѣрността на неговитѣ показания, нека си прѣдставимъ, да ли всѣкой отъ насъ е способенъ да се удържи въ всичкитѣ рамки на закона въ изключителни нѣкои моменти и да ли ний не можемъ да си позволимъ работи прѣдосждителни, близко до ония, които е извършилъ Митаковъ. Какъ ще изразимъ ний, ако ни кажатъ слѣдъ това, че ний не сме способни да даваме свидѣтелски показания, че не сж ни прави показанията и че не трѣба да се вѣри на тѣхъ. На миѣние сѣмъ въ това отношение да се обръщаме по човѣшки и да считаме Митакова като съ обикновенни морални качества на обикновенъ човѣкъ; да не искаме отъ него извънрѣдни такива качества; да се задоволиме съ това, което се срѣща на всѣкъждѣ. Закона не иска гениалностъ отъ никого, отъ никого не иска да бжде той свѣтия; той се задоволява съ обикновенни хора, а тий сж, които могатъ да лъжатъ и да правятъ прѣстѣпления. Ето защо и иска закона отъ тѣхъ клѣтва, иска да не бждатъ въ по-близки отношения съ подсѣдимитѣ, да не бждатъ въ тѣжба по между си. Тази е гаранцията, въ която вижда закона една надѣжда за вѣрни показания. Свидѣтелското показание се счита за достатъчно вѣрно, ако свидѣтеля не е въ родствени отношения съ подсѣдимия, ако нѣма никакъвъ интересъ да изопачава истинната. Ето моитѣ размишления, на основание на които виждамъ въ лицето на Митакова онзи свидѣтель, на показанията на когото считамъ, че може се основе една присѣда! Вѣрвамъ, че когато той ни утвърдява тукъ тържественно прѣдъ сѣдебното слѣдствие, че Тома Георгиевъ му говорилъ извѣстни работи, то той прѣдава дѣйствителността. Така, за менъ съставлява фактъ, че Тома Георгиевъ е искалъ отъ Митакова 1000 лева, за да подпомогне скрититѣ емигранти за убиванieto на Негово Царско Височество и г-нъ Министра-Прѣдсѣдателя С. Стамболова. Веднѣжъ това е даказано по отношение на този подсѣдимъ, единственното заключение е да считаме, че Тома Георгиевъ е единъ